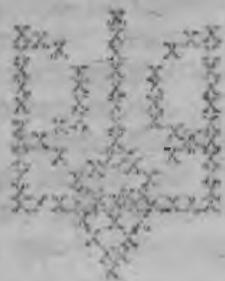

На Самостійну Соборну
Українську Державу !

РАЙОН...
№ 346...
МУНИЦИПАЛЬНИЙ

Свобода Народом!
Свобода Іздики !

НАМІСНИК

Орган Української Самостійницької Думи.

Ч. 4.

І. жовтня 1943 р.

Р. Ільниць

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВІСЬМОУЛЬНА РАДА

/ думки в першу річницю її праці й боротьби /

Рік 1939. був роком великих проб для українських політичних партій Вихідньо-українських Земель (ВУЗ). У вересні того року прийшло до другої світової війни, що іде в першому етапі вільного перебігу прийняла засадничі зміни в політичному положенні українського народу.

ВУЗ, зважаючи на Рівненську й Волинську, що довго були окуповані польськими військами, увійшли в склад Української Радянської Республіки, а тимчасом поклали в політичну залежність від Москви. Політично устроєна ситуація піддала великим змінам. На місце бодай частинної демократії, що обов'язувала в польській державі й на окупованих частин українських землях, прийшов режим тоталітарної диктатури. Свободу слова, освіти, друку, зібрань — означено дерогати, а українська мовою ідеа і разом з нею цілий український самостійницький рух мусили скритися не глибоко у підземелля. Люди, які боролися за Українську Самостійну Соборну Державу, вислали до своєї праці й гордим думками на поверхню життя тільки на політичних процесах, але й ці процеси переводилися майже повністю при змирненні дворян у світ перед громадською опінією.

Політична ситуація, що витворилася на ВУЗ осіною 1939 р. поставила дуже високі вимоги до українських політичних партій і організацій, що обстоювали ідею Незалежної Української Держави. Ці вимоги відносились передусім до провідних кадрів тих партій. Вони мали висловити, своїми діями у своїх рядах визначити індивідуальностей і заохочувати силами їхня ідейна постановка, щоб вті на вті громади й небезпечки для політичного існування цілого народу були в готівці стати на про з тим обов'язками.

Ще зворне в дійсно історичному масштабі мали змиряти свої сили й висловити свої неформальні вартості два кола й для політичних компетенцій: самостійницько-революційна й легалістична. Діюючи про те, хто правий, а хто ніт — скінчилися. До голосу несли прийти дала, а не слова.

Чи підуть українські легальні партії на боротьбу в умовах офіційно-кримінального кримінального режиму, чи ні? Чи дійсно вони сидять на те, чи ні? Чи розпорядяться індивідуальностями, едлібними на таке рішення.

й на таку працю чи ні? Там і подібні питання окрепувалися в українському політичному житті. В подібній ситуації найширше опісля і інші народи - французи, голандці, серби, поляки та їхні легальні партії, коли стали в обличчі них, окупації та негайно перейшли в підпілля і там, на основі міжпартійного порозуміння, вели революційну визвольну боротьбу. А наші партії? У час найвищої проби показалося, що вони цілий час були легалістами не тому, що якраз ці методи боротьби найбільше відповідали політичному положенню на зах. укр. землях, але тому головне, що інших методів боротьби вони були за слабкі, а то й невідатні.

Легальний світ репрезентували тоді в головній мірі три партії: УНДО /Українське Національне Демократичне Об'єднання/, УСНП /Українська Соціалістична Радикальна Партія/, і ФНБ /Фронт Національної Єдності/, а український самостійницький рух - ОМН /Організація Українських Націоналістів/.

Український народ сподівався, що з тих партій і організацій вийдуть шипи провідників мудрих, мужних і характерних, які в обличчі нової дійсності застосують нові методи і в ніякому разі не дозволять самій ідеї Української Самостійної Оберної Держави пропасти в хаосі політичного безголов'я. Тоді не влітно було відхилити від політичної боротьби, але конечно було опанувати нову політичну ситуацію в Україні і це не лише на Західних, але також на Очеродних і Східних Землях. Це тим більше, що над світом розмалглась війна, яка своїми розмірами й напругою перевищала минулі війни і, як видно вже було та війна буде рхтати про "бути чи не бути" українському народові і його державі.

Великий час оставив на пробу одиниці й цілі політичні організації, вимагав великих лідерів. Показалося однак те, чого воі і так були давно певні. Показалося, що в час назрівання політичної кризи в Україні та в цілому світі, провід над українським народом були здібні переобрати тільки українські революціонери. Легальний світ не видав ані одної політичної індивідуальності, ані одної реальної концепції доскобованої до тодішньої дійсності в Україні. Ані одна українська легальна партія не видержала тоді історичної проби. Провідні круги тих партій подалися на еміграцію, на отопу людини, що стоїть осторонь від "політики", а вдоволяється роллю ментора чи покутника. Їхні давніші партійні прихильники в народі лишилися самі, аж доки в процесі спільної боротьби не змінилися з українськими самостійниками - революціонерами. Тоді, коли в інших народів приходило до еміграції у підпілля, між проводами поодиноких партій, тоді в нас приходило до злиття, до співпраці всіх народних мас під керівництвом Революційного Проводу, бо керівні люди наших легальних партій були за слабкі, щоб перейти в підпілля. І цей момент був опісля вирішним при творенні найвищого органу української визвольної політики - Української Головної Визвольної Ради, як переєнника політичних ідей українського самостійницького революційного руху.

Так отже прийшло до того, що на барикадах і на сторожі української самостійницької ідеї в Краю і закордоном остали тільки українські самостійники революціонери, які мали вже за собою польські тюрми, табори й катівні. Їі, які своїм неухотраганим прикладом ефанатизували цілий Краю і за час дотепершньої своєї діяльності вчили переводити в частині України цілу революцію в духово-політичному наставленні народу. Вони лишилися остільки 1939 р. і перейняли над народом політичний і організаційний провід. Вправді і між ними були шалодухи, що хотіли українську визвольну політику звести на манівці, але вони скоро опинилися поза революційними рядами, а революційний

По довгий підготовці воском 1948 р. виступила Українська Повстанча Армія, як одно з найбільших організаційно-політичних досягнень поневолених народів Європи в цій війні. Сотні тисяч людей вишколено, озброєно й послано в бій. Боротьба треба було здобути на ворогові й змагатися на два фронти: проти німецьких і большевицьких військ. УПА прочистила від ворога цілі тисячі квадратних кілометрів, усталила там свій лад і завела свою адміністрацію. Українська Повстанча Армія була найкращим конспіраційним Українського народу. Туди мав вступ і йшов кожний українець, незалежно від політичного переконання, чи світогляду, а від бійців вимагалося лише: чинно боротися за Українську Самостійну Соборну Державу проти Росії і проти Німеччини.

Так отаке ідея будувати Незалежну Українську Державу опирається на інтервенції Німеччини й Росії, але в боротьбі проти них, довела до остаточної консолідації всіх самостійницьких сил в Україні - з Української Повстанчої Армії /УПА/, а згодом в Українській Головній Визвольній Раді /УГВР/. Не взяли участі в цій консолідації тільки Український Центральний Комітет, як ставлення німецького окупанта та Українська Комуністична Партія, як ставлення російського окупанта; українські еміграційні групи, і зокрема ті, що вийшли з України, а з неприязними не можна говорити.

Українська Головна Визвольна Рада це твір з чітко модерною соціальною і самостійницько-революційною політичною програмою. Створена в боротьбі проти тоталітарних систем, німецького націонал-соціалізму та російського большевизму, вона одинока перейняла на себе традицію боротьби за українські демократичні вольності, що їх виніс на всіх плечах у найтяжчих змаганнях Український Самостійницький Революційний Рух.

Світоглядом УГВР стала на позиціях українського демократизму і волюнтаризму, сьогодні, коли воєнна ситуація різка, але має теж, коли українські тзв. демократичні партії одержать нейтральності, чи активної участі ще солідаризувалися з тоталітарними принципами.

Соціальній програмі УГВР углядає розвиток соціальних доктрин і вивчає практичні розв'язки, одночасно числиться з українською історичною традицією і морально-психологічними прикметами українського народу.

Як найвищий політичний керівний орган українського народу під проводом УГВР остала на рідних землях, а поза межами України вислала лише своїх представницьва. І саме на Рідних Землях, в Україні, концентрує УГВР свою діяльність та кермує цілістю політично-збройної боротьби за Д е р ж а в у Українського Народу.

..... 000 0.000 .....

" І доки хоч на однім кляптку української території пануватиме чужинець, доти українська інтелігенція не покидає оруддя, доти всі покоління українців тиснуть на війну."

Микола Міхновський : Самостійна Україна.

В А П О В О Р Ь М О С Я Т . .

Кли по роцї працї й боротьби робимо підсумки та перегляд пройденого шляху, то в цьому числі " Нашого Шляху", присвяченого першоріковинам створення Української Головної Визвольної Ради, не від речі буде пригадати Універсал УГРР та відсвятити й закріпити в Пам'яті основні принципи її діяльності як також її устрій. Бо ж очевидно кожний українець-самостійник повинен здавати собі ясно справу - за що бореться, якими способами та на якому стоїть становищі? Тому наводимо ці матеріали в цілості й без скорочень.

УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ.

У К Р А Ї Н С Ь К И Й Н А Р О Д Е !

Револьційним здвигом, зброєю Твоїх найкращих синів Ти здвигнув в 1917 - 1918 рр. на руїнах тогочасних імперіялізмів, що Тебе віками поневолювали, **Х р а м В л а д і - УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ.**

Грізні вітри розвівали Твої переможні прапори над усими містами України. Вони горділися Київ, Львів, Чернівець й Хуст. Вони вели в бій молоду Українську Армію, вони поплили на бойових кораблях Чорноморського флоту.

Винуватки Твоїх вороги зруйнували цей святий Храм, але ж Ти, Український Народ, зберіг його в своїй душі як освященну спадщину предків. Впродовж наступного чвертьстоліття у боротьбі за золк Української Визволення, за власну самостійну державу, Ти віддав мільйони жертви.

І тепер ще настій рік жальна воєнна хуртовина, дрижить Українська Земля під подихами ворожих військ.

Та не дає Твоєю волю, Український Народ, ведуть імперіалістичні загарбники на зривабу та жорстоку війну. Вони несуть Тобі т і л ь ж и р у ї н у, н о н е в о л е н и л і с м е р т ь. Ти не дав себе поневолювати і проявив непохитну волю жити самостійним державним життям на своїй землі. На сторожі цієї волі Ти поставив - від Іарнетських верків по Дон і Кавказ - збройні кадри обоїх синів - **У К Р А Ї Н С Ь К И Й С В Я Т А Н Ч У А Р М І Ю / У П А /.**

У К Р А Ї Н С Ь К И Й Н А Р О Д Е !

Гряде доба національно-визвольних революцій. Поневолені народи Сходу й Заходу в своїй безпереривній революційній боротьбі прагнуть, щоб на руїнах ворожих імперіялізмів побудувати вільне життя у своїх незалежних державах.

І Український Народ еходить на виршальну стадію своєї визвольної боротьби.

Зучасне українське покоління нехай буде горде, що саме йому доведеться в героїській боротьбі завершити будову української держави.

Це волеитенське завдання вимагає ще більшого ніж досі завзяття, ще більшої відданості оправі, а перш за все, об'єднання всіх самостійницьких революційних сил під одним політичним проводом.

І тому, щоб об'єднати всі національно-визвольні сили українського народу, щоб з одного центру керувати його визвольною боротьбою, щоб перед світом репрезентувати його політичну волю, та щоб протиставитися спробам ворогів української держави, розбивати єдиний самостійницький український фронт, створилася **УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА**. Вона переймає від тепер керівництво визвольною боротьбою українського народу.

В Українській Головній Визвольній Раді об'єдналися представники українських революційно-визвольних сил та різних політичних середовищ з усіх українських земель, які визнають самостійницьку платформу за єдину правильну у визвольній боротьбі українського народу за **УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОВОРНУ ДЕРЖАВУ**.

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА Є НАЙВИЩИМ І ЄДИНИМ КЕРІВНИМ ОРГАНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА ЧАС ЇЇЮ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БОРОТЬБИ, АМ ДО СТВОРЕННЯ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ СЬБОРНОЇ ДЕРЖАВИ.

Українська Головна Визвольна Рада
ПРИСІГАЄ ТОВІ, УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЪ:
Боротися за те, щоб Ти був єдиним володарем на своїй землі,

за справедливий соціальний лад без гніту й визиску,
за знищення кріпацтва і вільну працю селянина на власній землі,
за вільну працю робітника,
за широку інтензивну трудячого населення в усіх галузях господарської діяльності,
за повноту розвитку української національної культури.

Українська Головна Визвольна Рада кладе на вівтар боротьби всі ідеали своєї праці і свого життя.

Українська Головна Визвольна Рада закликає всіх українців, що живуть поза межами батьківщини до праці за виконання України.

Українська Головна Визвольна Рада вітає боротьбу інших поневолених народів за своє визволення. Її німа, зокрема з нашими сусідами, український народ багатьма анти-імперіалістичними виступами має співпрацювати в боротьбі проти спільних ворогів.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЪ!

Ми свідомі того, що наша визвольна боротьба вимагає героїзму і кривавих жертв, а перш за все непохитної віри в свою ПРАВДУ. Ми віримо в Твої творчі будучі сили, бо тільки вони є запорукою нашої перемоги.

Вірило, що **МІ ПОСОРОМИМ ВЕМЛІ СВОЄЇ**.

ГЕРБІЧНА БОРОТЬБА ТВОЇХ ПРЕДКІВ
І ПАМ'ЯТЬ ПРО ЇХ КИЦАРСЬКУ СМЕРТЬ ВА
УКРАЇНСЬКУ ДЕРЕБАНУ - ЦЕ ДІЦТЄВЬ НАКАВ.

Тому кличемо до Тебе: СТАВАЙ ДО БОРОТЬБИ БА СВОЮ ВО-
ІЮ І ЗА СВОЮ ДЕРЕБАНУ. ЄДНАЙСЬ У СВОЇЙ ВО-
РОТЬБІ, КРІПИСЬ У СВОЇМ ВІРІ!

Постій, червень 1944 р.

УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА.

ПЛАТФОРМА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ
ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ.

1/ Український національно-визвольний рух, створення Самостій-
ної Української Держави та боротьба за її закріплення в 1917-1921 рр.
поглибили національну свідомість і посилили політичну активність
українських народних мас.

Упадок української держави в наслідок чужого завойовання, зумовлен-
ного недостатнім внутрішнім об'єднанням українських національних сил,
полегшив чужинцям запанувати на Україні. Це панування позначилось не-
бувалим гнітом, масовим пограбуванням українського народу, поверненням
його селянства й робітництва у справжнє кріпацтво, з нещадною експлуа-
тацією і винищенням мільйонів мас голодом і терором. Це страшне і кри-
ваве лихоліття у продовж 25 років навчило українські народні маси, що
ніякий чужий політичний та соціальний устрій не піде їм на користь і
що тільки власна національна суверенна держава є єдиною передумовою
та запорукою нормального життя і розвитку нації та її культури, матері-
ального й духового добробуту народних мас.

2/ Сучасна війна між двома тотальними силами, московсько-більшо-
вицьким та німецько-гітлерівським імперіалізмами, ведеться за оволодін-
ня в першу чергу українських земель, .. як вихідних пози-
цій до панування „усхідній“, а навіть у всій Європі. Вони стоять на по-
зиціях тотальної, колоніальної експлуатації українських земель на їх
населення. Вириваючи українському народові всі матеріальні й господар-
ські засоби вони нещадно винищують провідні національні українські си-
ли, шматять національну культуру і національну свідомість у масах, коло-
нізують край чужим населенням, а українське населення масово вигублюють,
або вивозять за межі України.

В/ Проте ця війна виснажує також наших ворогів і приводить їх до
соціального та політичного розкладу. Це створить сприятливі передумови
для визвольної боротьби поневолених народів та полегшить їм остаточну
перемогу

4/ З уваги на це, необхідно:

а/ у вирі сучасної тотальної війни оборонити український на-
рід та його президентські ядри перед фізичним знищенням,

б/ повести його до боротьби за своє визволення і власну суве-
ренну державу.

Для здійснення цих завдань потрібний єдиний всеукраїнський на-
ціональний фронт, організований на основі об'єднання всіх діючих націо-
нальних українських сил, які змагають до української суверенної держа-
ви, і єдиний керівний центр.

Тому за ініціативою Української Повстанчої Армії /УПА/, що
утворилася в процесі збройної боротьби українського народу проти гра-
бунгів і насильств окупантів над мирним українським населенням, зорга-
нізувався із представників усіх українських земель та українських полі-
тичних середовищ всеукраїнський провідний центр під назвою:

УКРАЇНЬКА ГОЛОВНА ВІЗВОЛЬНА РАДА /УГВР/.

Ц і л і й з а в д а н н я У Г В Р :

1/ Об'єднати й координувати дії всіх самостійницько-визвольних
сил українського народу на всіх землях України та поза ними для націо-
нально-визвольної боротьби проти всіх ворогів українського народу, зок-
рема проти московсько-більшовицького і німецько-гітлерівського імпері-
алізмів, за створення Української Самостійної Соборної Держави /УССД/.

2/ Визначати ідейно-програмові напрями визвольної боротьби укра-
їнського народу.

3/ Керувати всією національно-визвольною боротьбою українського
народу аж до здобуття державності і створення органів незалежної держав-
ної влади на Україні.

4/ Гепрезентувати, як Верховний всеукраїнський центр, оучасну
політичну боротьбу українського народу в краю і закордоном.

5/ Цьлиняти до життя перший український державний уряд та скли-
кати перше українське всенароднє представництво.

І. О с н о в н і і д е й н о - п р о г р а м о в і п р и н ц и п и :

Збереження життя нації, національної єдності й культури - це
перша й найвища ціль всякого здорового національного організму, націо-
нальна суверенна держава є головною запорукою збереження життя і нор-
мального розвитку нації та добробуту її громадян.

Тому українська нація в цей час повинна віддати всі свої сили
на здобуття і закріплення власної держави.

Всі політично активні українські чинники повинні сконсолідувати-
ся в боротьбі за самостійну українську державу, усунувши всякі супереч-
ливі питання соціально-політичного порядку, які без здобуття власної
держави не мають під собою реального ґрунту.

Боротьба за національну самостійну державу може бути успішна тільки при умові, що вона буде проводитися незалежно від політичних впливів сторонніх сил.

На тій підставі УГВР визнає такі принципи своєї діяльності:

1/ УГВР прагне до відбудови Української Самостійної Соборної Держави на всіх землях українського народу засобами революційної боротьби проти всіх ворогів державної самостійности українського народу, зокрема проти большевицьких і німецьких окупантів, та співпраці з усіма прихильниками такої самостійности.

2/ УГВР твориться на принципі повної політичної незалежності своїх прагнень від впливів сторонніх сил і чинників.

3/ УГВР об'єднує всі провідні політичні елементи незалежно від їх ідейного світогляду політично-групової приналежності, що стоять на ґрунті політичної суверенности української держави та політичної незалежності українських визвольних прагнень.

4/ УГВР приймає для об'єднання національно-визвольних українських сил у боротьбі за УСД таку політичну соціальну платформу:

а/ забезпечення народно-демократичного способу визнання політичного устрою в українській державі шляхом загального народнього представництва,

б/ забезпечення свободи думки, світогляду й віри,

в/ забезпечення розвитку української національної культури,

г/ забезпечення справедливого соціального ладу в українській державі безкласового визиску й гноблення,

ґ/ забезпечення справжньої законности в українській державі і рівности всіх громадян перед законом,

д/ забезпечення громадянських прав усім національним меншостям на Україні,

е/ забезпечення права рівних спроможностей на освіту для всіх громадян,

є/ забезпечення у трудовій господарській діяльності для всіх громадян вільної ініціативи, регульованої вимогами й потребами цілості нації,

ж/ забезпечення вільної форми трудового землекористування з визначенням мінімальних і максимальних розмірів для індивідуального землекористування,

з/ усупільнення основних природних багатств країни: землі, лісу, вод і підземних скарбів з передачею рільних земель у постійне користування трудовим хліборобським господарствам,

и/ удержання важкої індустрії і важкого транспорту, передача кооперативним об'єднанням легкої і харчевої індустрії, право широкого вільного кооперування дрібних продуктів,

й/ забезпечення вільної торгівлі в унормованих законодавством межах,

і/ забезпечення вільного розвитку ремесла та права на творення індивідуальних ремісничих варстатів і підприємств,

к/ забезпечення права на вільну працю для фізичних та розумових працівників і забезпечення охорони інтересів робітництва соціальним законодавством.

5/ УГВР провадитиме свою боротьбу за УСД в союзі зі всіма повневеденими народами Європи і Азії, які борються за своє визволення і визнають право України на політичну незалежність.

6/ УГВР змагає до порозуміння і прагне мирного співжиття з усіма суццями України на принципі взаємного визнання права на власні держави на етнографічних землях кожного народу.

ТИМЧАСОВИЙ УСТРІЙ У Г В Р

I.

Загальні основи У Г В Р.

1/ УГВР - це верховний орган українського народу в його революційно-визвольній боротьбі за УССД.

2/ Джерешом влади УГВР є воля українського народу, виявлена в самостійницьких змаганнях всіх діючих сил народу.

3/ УГВР :

а/ консолідує самостійницькі суспільно-політичні елементи,

б/ координує діяння політично активних середовищ,

в/ очолює визвольну боротьбу, дає напрям українській державницькій політиці та керує нею,

г/ репрезентує український народ та його державницькі змагання перед зовнішнім світом.

4/ Членом УГВР може бути національно-активний українець-державник з громадянським стажем, що визнає політичну платформу, прийнятують Забором УГВР, та що є можливим готовий реалізувати її програму.

5/ УГВР складається з 25 членів.

Число членів може бути побільшуване дорогою кооперації. Кооптацію пераводять:

а/ Великий Збір УГВР,

б/ Президія УГВР на внесок Генерального Секретаріату.

6/ Виключити члена УГВР може тільки Великий Збір кількістю 2/3 голосів.

Ліж сесіями Великого Збору, Президія УГВР має право припинити члена в його членських правах, аж до вирішення справи найближчим Великим Забором.

8/ УГВР діє через такі органи:

а/ Великий Збір УГВР,

б/ Президія УГВР з президентом на чолі,

в/ Генеральний Секретаріат з Головою на чолі,

г/ Генеральний Суд з Генеральним Суддею на чолі,

г/ Контрольна Колегія з Генеральним Контрольним на чолі.

9/ УГВР діє також у формі конференцій УГВР, якими проводить Президент УГВР.

10/ Діяння окремих органів УГВР буде нормоване внутрішніми правилами, які затверджує Президент в порозумінні з Генеральним Суддею.

11/ Для окремих справ, можуть усі органи УГВР покликувати окремі комісії, колегії й бжра.

12/ УГВР перебуває на Українських Землях. Закордон може вислати своїх делегатів.

II.

ВЕЛИКИЙ ЗБІР УГВР.

Ст. 1

1/ Найвищою українською законодавчою владою в час революційно-визвольної боротьби за УОД є Великий Збір УГВР.

2/ Великий Збір УГВР:

а/ ухвалює основні закони,

б/ розглядає та вирішує основні політичні питання, усталює лінію визвольної політики, встановлює програму й тактику боротьби українського народу,

в/ приймає звіти з діяльності всіх органів УГВР,

г/ усталює напрямні діяння для всіх органів УГВР,

г/ вибирає: Президента і 7 членів Президії, Голову Генерального Секретаріату, Генерального Суддю і Генерального Контрольного,

д/ приймає приюгу від Президента,

е/ Кооптує нових членів і затверджує кооптованих Президією,

є/ виключає членів.

3/ Звичайний Великий Збір УГВР скликає Президент; найменше раз на рік.

4/ Надзвичайний Великий Збір УГВР скликає Президент:

а/ з власної ініціативи,

б/ на пропозицію Президії,

в/ на пропозицію Генерального Секретаріату,

г/ на пропозицію Головного Контрольного,

г/ на домагання одного з членів УГВР.

5/ Збір відкриває Президент. Проводить Збором вибраний Предсідник Великого Збору, який покликає дальших членів Президії Збору.

6/ Для законності рішень Великого Збору потрібна присутність найменше одної другої числа членів УГВР.

7/ Всі справи вирішується звичайно більшістю голосів, тільки для виключення члена і для ухвалення емки устрою потрібно 2/3 наявних голосів. Для ліквідації УГВР, треба 3/4 голосів усіх діючих членів УГВР.

8/ У виняткових випадках УГВР може винести рішення також без скликання Збору за принципом індивідуального голосування.

III.

ПРЕЗИДЕНТ І ПРЕЗИДІЯ УГВР.

1/ Президент стоїть на чолі УГВР і репрезентує її назовні.

2/ Компетенції президента УГВР:

а/ скликає і відкриває Великий Збір УГВР,

б/ Проводить Президію УГВР і проводить Конференціями УГВР,

в/ затверджує Генеральних Секретарів, покликаних Головою Генерального Секретаріату.

г/ затверджує двох членів Генерального Суду, покликаних Генеральним Суддею,

г/ затверджує двох членів Контрольної Колегії, покликаних Генеральним Контрольним,

д/ затверджує закордонних делегатів УГВР, предложених Головою Генерального Секретаріату, на пропозицію Генерального Секретаря Зовнішніх Справ.

е/ на пропозицію Голови Генерального Секретаріату здимає Генеральних Секретарів з уряду,

є/ приймає присягу від членів Президії Голови Генерального Секретаріату, Генеральних Секретарів, членів Генерального Суду і членів Контрольної Колегії.

ж/ має право ласки.

3/ Президент складає Присягу Великому Зборові на руки Предсидника Великого Збору УГВР.

4/ Президія з Президентом на чолі є органом: УГВР, що діє між Сесіями Великого Збору УГВР.

5/ В склад Президії входять:

а/ Президент,

б/ трьох віцепрезидентів,

в/ чотирьох членів Президії,

6/ Президія УГВР розглядає політичну лінію, тактику і практичну виконність всіх органів УГВР та подає їм свою оцінку і пропозиції.

7/ Компетенції Президії УГВР:

а/ дає пропозицію скликання Збору,

б/ кооптує нових членів УГВР, на пропозицію Головного Секретаріату,

в/ припинює членів УГВР в членських правах,

г/ приймає звіти від Голови Генерального Секретаріату, від окремих Генеральних Секретарів, від Генерального Суду і від Контрольної Колегії.

8/ Час і спосіб звітування устійнює Президія окремим зарядженням: в порозумінні з відносними органами УГВР.

9/ Президія УГВР діє в складі не менше половини членів Президії - крім Президента.

10/ У випадку не діяння Президії, переходять її компетенції на самого Президента до найближчого Великого Збору УГВР без права делегувати Гловою Генерального Секретаріату.

11/ Президія виносить своє рішення звичайною більшістю голосів. При рівному поділі голосів вирішує голос президіючого. У випадку конституційного, або політичного конфлікту Президія має право вилагати дилісії Голови Генерального Секретаріату при прийнятості 2/3 усіх членів Президії 3/4 голосами.

12/ В часі неприсутності Президента, заступає його один із присутніх членів Президії, найближчий в персональній черзі, вирішений вивором Великого Збору.

13/ На поручення Президента заступає його или визначений член Президії.

14/ У випадку уступлення, смерті, чи іншої тривалої перешкоди в сповнюванні функцій Президента, компетенції його переходять на Предсидательну Колегію, яка формується автоматично з трьох найближчих в черзі членів Президії УГВР.

15/ Президіяльна Колегія має характер тимчасовий і має обов'язок якнайскорше скликати Великий Збір УГВР.

15/ Президент і Президія УГВР відповідає перед Великим Збором УГВР.

IV.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАРІАТ УГВР.

- 1/ Виконним органом УГВР є Генеральний Секретаріат.
- 2/ Генеральний Секретаріат складається з:
  - а/ Голови Генерального Секретаріату,
  - б/ Секретаря Внутрішніх Справ,
  - в/ Секретаря Закордонних Справ,
  - г/ Секретаря Військових Справ і Командира Збройних Сил,
  - г/ Секретаря Фінансово-господарських Справ,
  - д/ інших секретарів,
- 3/ Голову Генерального Секретаріату вибирає Великий Збір УГВР.
- 4/ Генеральних Секретарів призначає Голова Генерального і затверджує Президент УГВР.
- 5/ Становища Генеральних Секретарів можуть бути кумульовані.
- 6/ Генеральний Секретаріат складає звіти зі своєї діяльності Президії УГВР.
- 7/ Генеральні Секретарі є відповідальні перед Великим Збором УГВР і йому складають звіт зі своєї діяльності.
- 8/ Дисциплінарно Секретарі відповідають перед Головою Генерального Секретаріату і Президентом.
- 9/ На пропозицію Голови Генерального Секретаріату, Президент здійснює Секретарів з Уряду.
- 10/ Генеральний Секретаріат діє колегіально й рішає більшістю голосів. При рівному поділі голосів перерішує голос Голови Генерального Секретаріату.
- 11/ Голова може доручити часове заступство у функціях Голови Генерального Секретаріату одному з Генеральних Секретарів.
- 12/ У випадку уступлення, смерті чи іншої тривалої перешкоди у виконванні функцій Голови Генерального Секретаріату - Президент з Президією, Генеральний Суддя, Генеральний Контрольний і Генеральні Секретарі вибирають тимчасово Голову Генерального Секретаріату.
- 13/ Законна сила правис-державних актів обов'язує тільки за підписом Президента і Голови Генерального Секретаріату.

V.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СУД.

- 1/ Судово-виконним органом УГВР для здійснювання в її правопорядку є Генеральний Суд, зложений з Генерального Судді і двох членів Генерального Суду.
- 2/ Генерального Суддю вибирає Збір УГВР, двох дальших членів Суду призначає Генеральний Суддя і затверджує Президент УГВР.
- 3/ Генеральний Суд відповідає за сповнення своїх завдань перед Великим Збором УГВР.

4/ У випадку уступлення, смерті, чи іншої тривалої перешкоди у виконванні функцій Генерального Судді, - Президент з Президією, Генеральний Контрольний, Голова Генерального Секретаріату і члени Генерального Суду вибирають Генерального Суддю.

5/ За Генеральним Суддею забезпечується право інтерпретувати устроєві питання УГВР та давати свої уваги Президентові при затвердженні внутрішніх правилників УГВР.

IV.

Контрольна Колегія.

1/ Контрольно-виконним органом УГВР є Контрольна Колегія, зложена з Генерального Контрольного і двох членів Контрольної Колегії.

2/ Генерального Контрольного вибирає Великий Збір УГВР, двох дальших членів Контрольної Колегії вибирає Генеральний Контрольний і затверджує Президент УГВР.

3/ Контрольна Колегія перевіряє фінансово-господарську діяльність всіх органів УГВР, зокрема наглядає над фінансово-господарською політикою Генерального Секретаріату.

4/ У випадку уступлення, смерті, чи іншої тривалої перешкоди у виконванні функцій Генерального Контрольного, - Президент з Президією, Генеральний Суддя, Голова Центрального Секретаріату і члени Контрольної Колегії обирають Генерального Контрольного.

-----000-----

ВІДОЗВА ПРЕДСТАВНИЦТВА УГВР ЗАКОРДОНОМ.

Від Редакції: УГВР -- повстала і діє на Українських Землях. Одним із перших починів УГВР було покликання до життя Закордонного Представництва для продовження політичних акцій закордоном. Щоб поінформувати всіх українців, що опинилися поза межами України про політичну ситуацію в Україні, про створення УГВР та, щоб накреслити їм шлях визвольної боротьби на політичних розпутьях Представництво УГВР закордоном на терени зайняті німцями видало відповідну відозву. Наводимо

її текст, як історичний документ, без змін.

До Всіх насильно вивезених з України земляків наших та тих, що були змушені покинути свої рідні землі.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ! БРАТИ І СЕСТРИ! ДРУЗІ І ТОВАРИШІ !

Друга світова імперіалістична війна зближається до свого вирішення. В той час, як на заході Гітлер доспіває свою пісню, на сході Сталін, шалено готуючись до нових воєн за панування над світом, стоїть перед проблемою внутрішньої національно-визвольної революції в своєму конц-таборі народів іменованому СРСР. Вимучені і до краю не хотять завоювань ні на Заході ні на Балканах. Вони самі хотять волі й миру. Вони хотять реалізації пункту з лицемірної конституції про своє право на свободу й цілковиту незалежність. В цій революції, що набирає потужного, а завтра набуде гігантського розмаху Сталін знайде свою могилу.

На всіх просторах України, на Кавказі, в Польщі, Прибалтиці і Білорусі, тисячі й десятки тисяч безіменних героїв завзято борються і боряться на два фронти - проти сталінського і німецького імперіялізмів, за справжню волю народам, за свободу й мир людині.

На сході перед веде в цій святій боротьбі український народ. Сотні тисяч його вірних синів і дочок - наших братів і сестер - з фанатизмом і самопожертвою героїв очайдушно борються проти імперіялістичних загарбників, об'єднані в зразково дисципліновану й ідейно могутню **У к р а ї н с ь к у П о в с т а н ч у А р м і ю /УПА/**; Вони борються під революційними прапорами за свою хату - за свою суверенну, справді вільну й від нікого незалежну Українську Державу.

Настане день, коли під цими прапорами об'єднаються всі сили українського народу, розкидані нині по всіх світах, і будуть боротися, як одна велика революційна армія українського народу, завершуючи боротьбу за свою долю. Цей день недалеко. Наближаючи його і кинувши гасло створення **ЄДИНОГО ВОЄУКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ФРОНТУ - УПА** - й чинити революційні сили всіх політичних угруповань Східньої і Західньої України створили в місяці червня 1944 р. єдиний керівний верховний центр - **У к р а ї н с ь к у Г о л о в н у В и з в о л ь н у Р а д у /УГВР/**, що діє на українських землях.

Іменем Українського Народу і його збройних сил, УГВР вермує всею визвольною боротьбою і є незалежною українською верховною владою в противагу маріонетковому антинародному урядові Хрущова, що є лише сталінським райхскомісарем на Україні, попередником і спадкоємцем райхскомісара Коха. УГВР єдина репрезентує Український Народ і заступає його справжні інтереси.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДИ! БРАТИ І СЕСТРИ!

Ніхто за нас не подбає і ніхто не визволить, і ніхто не врятує. "Визволяв" нас Гітлер, "визволяв" уже й Сталін. І те визволення, якого хто може в розпуці знов вичікує від Сталіна не буде кращим від гітлерового. Ні, наше визволення це справа самого Українського Народу, це справа кожного з нас.

Шлях додому, до волі, до щастя і до відбудови Української Держави - це шлях великої національно-визвольної революції, це шлях через сталінську голову, замкненими колонами, під боевими прапорами до зброї в руках. Це шлях боротьби в єдиному революційному фронті всіх поневолених народів проти загарбників і гнобителів.

УКРАЇНЦІ! БРАТИ І СЕСТРИ!

На цей шлях боротьби виступив цілий Український Народ. По всіх українських землях від Кавказу до Карпат, від Прип'яті до Чорного моря йде сьогодні завзята боротьба Українського Народу проти сталінсько-більшовицьких загарбників, що знова поневоляють Україну. На сталінські намагання знищити нас, як націю, Український Народ відповів активною збройною боротьбою проти окупанта. В цій боротьбі ніхто не сміє стояти осторонь. Осторонь не сміють стояти також ті, яких насильно було перевезено з України, або ті, які були змушені покидати рідні землі. На українських землях борються наші брати й сестри. Тому також праця кожного українця, незалежно від того, де він зараз перебуває - мусить бути смертована не на користь ворожого імперіялізму, але на службу великій визвольній справі, на допомогу нашим рідним землякам! Ми мусимо прийняти активну участь у визвольній боротьбі Українського Народу.

Гітлерівська Німеччина, що в висліді своєї імперіялістичної політики на сході хотиться до невідминного розвалу, намагається українськими руками і українською кров'ю рятувати себе перед упадком. Вола жене сьогодні на фронт насильно змобілізованих в німецьку армію українців. Крім того німці намагаються сьогодні здобути рекрута з поміж вивезених в Німеччину українських робітників. Вони заманюють їх брехливими обіцянками. Навіть зненавиджені відданики "Ост" замінюють вони сьогодні тризубом.

Але насильно змобілізовані українці не будуть проливати своєї крові за Німеччину, а українські робітники також не дадуть себе обманути. Сили українського народу не підуть на службу чужій пропадлій справі.

Зближається розвал Німеччини. На німецькі землі входять альянтські війська. В новій дійсності мусять усті українці, що були насильно загнані в німецьку армію, чи на німецькі заводи, виступити одною лавою, як незалежний політичний чинник, що бореться тільки за Українську Державу, у спілці з усіма народами, які готові визнати право Українського Народу на державне життя та його боротьбу проти німецького й російського імперіялізмів.

В свідомості великих завдань, що перед нами, в обличчі близьких уже, вирішних для нас подій, кличе Вас, Брати й Сестри, Українська Головна Визвольна Рада до посиленої праці над ділом: відбудови Української Держави. Вона взиває Вас, які розкинені сьогодні по чужині перш усього до є д н о с т и, до спільної боротьби раи'я об раи'я з нашими братами на рідних землях.

Хай велика ідея нашого визволення і кривава боротьба наших братів єдине нас в одному всеукраїнському визвольному фронті!

Хай вона скріпляє нашу віру в остаточну перемогу нашої справи!

Хай присяга воїна Української Повстанчої Армії, в якій він кля-
поться:-

" не падити сил і крові і в разі потреби віддати життя

на волю свого Народу і за Українську Самостійну

Соборну Державу"

- стане нашою присягою!

НЕХАЙ ЖИВЕ ЄДИНИЙ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ФРОНТ !

НЕХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА САМОСТІЙНА СОБОРНА ДЕРЖАВА !

Слава Україні !

У вересні 1944 р.

Іменем Української Головної Визвольної
Ради:

ПРЕДСТАВНИЦТВО УТВР ЗАКОРДОНОМ

В І С Т У Х В У Г Е Р

/ репортаж на основі розповіді поручника /
УПА М.Т. ВІСТРОГО.

Блукаючи під чужими зорями, далекого від Рідного Краю, зовсім не надійно Друга зустрів я свого. В осмітій, вологій ранок на зсіді чужій між чужинцями - в лікарні. Декілька раз прикували його надовго до лоса. Щоб розвіяти його тугу за рідною землею, розповідав про події в Україні за останні місяці, про бої УПА, про створення УГВР, брошуру, показую, універсал. Все це удушевлює українця - емігранта для боротьби в Краю хотів я перелити в нього. Він слухав повчливі й дивні уривки блудила на його блідих устах. А згодом:- "Розповідаєш те, що чув від інших, чи прочитав. Бачиш готові висліди. А я хочу розказати тобі один фрагмент із творення такої дійсності". "Послухай".

... Червень у 1944 р. Місячний, вогкий день, як сьогодні. В доручення началника штабу УПА їду до Головного Команданта, що перебував саме по ділам на Підкарпатті.

У вагоні зашився я в куток і в такій типовій стрій постаті українського інтелігента-урядовця, заляканого Гестапом, ніхто й не підозрівав мене поручника УПА. Навіть на спекулянта я не "змахував". Тільки важкувата пістоля муляла в кишені і давала деяку запоруку безпеки й почування певності. Без пригод і немилих зустрічей з хануватом німецькою залізничодорожною поліцією добився я до малозанімної станиці НК. Піхотом в поблизьке село. Розшукує за зв'язковим пунктом дуже осторожно, бо у селі так і кишить від "хоробрих" мадярів.

- "Підете погале за село, а там вже ждатиме вас підвода - деложив звязковий, вусатий дятко з добрячою усмішкою - "тільки обережно! Мадяри пильно слідкують за проходами".

Нара шарпаненьких коняків і хлопчина цв, якає батяком.

- "Поїдемо!" - кидає весело в мою сторону, а хитрі оченята так і говорять, що не раз уже доводилось возить таких "добродіїв".

Волієся час обмокни птахом і по вибоїнах, каміноках підскакував віз і я весь трясся немов у циходарці; не солодка їзда підводою по урутих доріжках українського Підгір'я!

Замайорів хутірць, як ось із придорожних кущів ненадійно висунулося дуло автомата /"флінка"/, а за ним на весь ріст отанув здоровенний салдат і зупинив коні. Перша думка: хто це? Може німці? Форма ж у нього німецька! Та все одно. Хочу подати кличку та ні! Він не проявляє жодної охоти до балачі, а там бачу другий пряме до хутірця. Недовго на щастя прийшлося ждати під загрозою автомата, як надійшов чотар, командир цієї застави УПА.

- "Кличка!".. Подак - і підвода домів, а ми до хутірця.

- "Хто?... до кого?... з якої справи?..." - всі формальності військової контролі й безпеки поладнано і чотар телефонічно повідомляє своє "начальство", що прийїхав такий-то "раб Божий..."

Прекрасний верховий кінь і двох кінних стрільців для супроводу - і я в дорозі "в ліс". Тихо' кругом. Нікого не видно. Але відчуваю той інший подих вільних володінь УПА, свободного українського ліса. Який же відрізний від пригнітаючої дійсності деяких українських околиць під чоботом німецької окупації!

На смугті - "Стій"!

Застава. У соснового прикриття зловщо мулить зелену мордочку кулестет "Дехтярова" і ледь замітно епід чатинця поблискують важкі шоломи.

Кілька слів коротких і рвучких, кличів, якими перекинулися пої хоронителі з заставою - відкрили нам дорогу.

- "А беріть самі, друзі, направо більше - кричьте нам у слід - бо наліво мина, то й полетіть до Авраама на пиво!" - і ширий дружний регіт супроважав ту приятельську раду.

- "Щось дуже бережуться тут" - гелькнула гадка.

В ірлиці, між стовбурами смерик, забовваніли шатра, вється синій димок із вогниці і снуються бійці. Їх, хотілося б намітити туди до них, до друзів по зброї!... Та годі! Обов'язок! Вперед!...

Але ось і поляна, а там і лісничушка, на диво великий і хороший будинок, з плесканим, неначе парком, лісом. При вході почесна варта: хлопці як смерекі! Шоломи, автомати, відзнаки УПА... - Це вже хіба не для генерала "парада" - думаю.

- "Мусите заждати" - говорить чотар Х., мій добрий знайомий, що повинив тут ролю господаря - "там у нас тепер нарада. Щойно приблизно в сьомій годині зможе вас прийняти Головний Командир."

- "ждати, то ждати" - кажу - "але краще підімо на суніці".

Пішли. Гуторино. Розпитую.

- "Що це в вас тут робиться? Почесні варті, наради якісь?..."

- "Го-го-го!... - робить чотар многозначучий вираз обличчя.

"Вже четвертий день сидять у нас ті "грубі риби" і далі ще не видно, щоб скоро хотіли розпрощатися з нами. Не знаю, чи справді важливі справи, чи може наша добра українська кухня так держить тут."

- "Он воно як! І тут живуть воли тепер?"

- "Так! Наради відбуваються в залі нагорі, прибраній у прапори, тризуб, портрети... А сплять надолоні. Для кожного ліжко... та, що й казати! Два тижні приготували їм той цглий комфорт!"

- "Охорона бачу військова силава. Мене що крок - то контролювали".

- "Чоловіче! Цілий курінь вибранців, озброєних до зубів, береже нарад цього збору. Кругом у промірті 15 км. застави, підміновані дорогі... Миш не прохвонється! Крім того проголошено по селах, щоб до відклику ніхто не важився заходити в ту зону. Але де наш дядько втерпів би і не пішов би в ліс послухати, як трава росте. От і казали інші стелі вже 17 чоловік, в тому 9 жінок. Прийняли в шові, в колибі поставили сторожу, годують їх, а згодом, як буде "по всьому" пустять їх допити".

- "Ха-ха-ха! От тобі кунедія тай годі!" ---

Прибіг звязковий: "Перучник Бистрий до Головного Командира!"

Іду не йду, а біжу прямо. Подорозі завлажую, як по лісі проходжуються якісь "цицилі". Ага! Певно чергова нарада покінчилася...

Вояцький звіт, передав записки і строге обличчя Головного Командира злагідніло:

- "Коли думаєте виїзджати?"

- "Савтра ранком, бо сьогодні поїзду вже і так не зловля".

- "Паразд! Оставляйтеся на ніч тут. Побачите декого, децо лядового почувте"...

Вдарив закоблуканим і - я вже надворі. Та від несподіванки остоупів майже. Ось передомнок відомий в громадянських кругах Західної України

добродій, який, на мою думку з справами УПА не має нічого спільного. Що він тут може робити? А біля нього?...

"А слихом слитати, видої видати, Микола Трохвиновичу, по долі до нас, чи по неволі? - простягає до мене праву руку мій знакомий українець із Східних Бесель, наш вчорній і громадський діяч - Горю не зійдеться, але чоловік з чоловіком навіть під німецькою окупацією зустрітися може. Ось бачите: тоді в Полтаві, згодом Ім'їв, жити-жирські ліси і зараз - я тут" - не вгадав мій балакучий професор.

"І як? - запитую - "припала Вам тут до вподоби наша праця?"

"Ну, нічого! Хороше! Розкручуємо велику махину, колесо історії України доводиться нам обертати".

Мовало, біля варт, бург бійців УПА затагнув дуку "партизанську" .... Підходимо ближче. Кругом зібрані вже майже двадцять і тільки чоловік таких же, як і мій співбесідник, "цивилів". Самі старші люди, сиві, дехто з пусами й бородою і досвід пережитих літ світиться у очках. Попадаються знайомі із українських громадян - світського життя обличчя, а всі зосереджені на іконичальних на тлі полум'я і сумерку постатях бійців УПА; а вони - в повному боевому виряді, з пістолями, автоматами, хто опершись на криса, хто на кулемета ручного, стоячи кріпко, певно на ногах - грізно виводили:..." над Берлінком вітер віє, розвіває прах, а на сході Україну опускає веріахт"...

"Вачу в нарадах беруть участь, так сказатиб, усі українські землі" - видаю нішком своє поміччя в сторону коїкого шаповниого співбесідника.

"Очевидно! Завершуємо чеймо клякалтіне змагання українського народу під німецькою окупацією. Політичну надбудову збройної боротьби. Да! Народ звелів і покинує до життя українське політичне верховно керівництво.

"Та - прешті - про це невдовзі докладніше і так почувте" - перервав - "а тепер послухаймо наших вояків!"

Саме другий вояка УПА, правдоподібно зо Східньої України, заспівавав упівське "яблучко".

Е-ех і Широко заходилась переливани гармонія і густий, як патока, баритон зладно співа - рецитовав :

"... Ні за Сталіна,
Ні за Суворова,
Ні за Гітлера
На розум хворого!..."

а весь хор стрільців приспігував, аж луна лісово гула:

"За Україну
Да за беззешню,
І від Фрнца і від Йоська
Незалежню!..."

Прояснилися поважні обличчя, оживився гурт, так і дивись : один притупує до такту ногою, інший злегка приплюскує в долоні:

А я стою і милося. Радість повільно заливає мою душу : це ж уже не тільки галенський гурток одиниць фанатичних і очайдушних, з "нервальної", "рйницької" панахи, це - весь український народ, через своїх представників усіх земель, усіх шарів суспільности, забирає голос у визвольній боротьбі!...

Довго в ніч гомонили розмови; брехала дзвінка мов шабля партизанська
Пісня...

Лежу в шатрі. Ніяк не засну я. Рої вражінє, думок, неначе хвиля хвилю
доганяє. Оджилиє заслону : зоряно або спомійне й просте. Тиша. Виш
партови, невто:но вистукують свій крок: бережуть будинок - перший ост-
док української верховної влади.

Ранки. -ранком, верховни конем з, їзджаю стріжними стежками вниз
і спинаюся знов на верх. На шпилі гори - я сам один... Така свіжа про-
холода літнього ранку. Сходить сонце. Передомною іржуть села. І зда-
ється їсни, що нині я такий дужий, що око: обнижаю всю нову Україну!
Слух так натрунчений, що здається пчуваю брякіт зброї і кроки твер-
дої ходи УПА від Дону, через Полісся до Карпат. ...

Під той золотий голин мольсь і вірю :Український Народ невідкине-
не і певно прагне до В О І !

А хтось незримий підказує, нашіптує :

"... подня, що і сяця, щороку
Ростало аж до хіпр!
А дні біжать невтомни: кроком,
Перегортають календар..."

- - - " " " " " " " " - - - -

" МИ СИЛОЮ ВІЗЬМЕМО ТЕ, ЩО НАМ
НАЛЕЖИТЬСЯ ПО ПРАВУ! ..."

Микола Міхновський :Самостійна Україна.

-----!!!A!!!-----

" НАШ ІІІАХ " - орган самостійницької думки. Появляється
двічі в місяць. Це одинокий журнал репо-
люційно-самостійницького українського ру-
ху на чужині!

УКРАЇНЦІ ! ЧИТАЙТЕ і ПОШІРЮЙТЕ ті самостійницькі видання !

З рук до рук! З хати до хати !

Складайте жертви на :ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ
ЗАГРАНИЧНОЇ ПРОПАГАНДИ !

...!!!000!!!...